

[Gllstrup]

De ordninger har kunnet fungere hidtil under denne lovgivning, og de kan fungere fortsat, hvad enten nr. L 58 A vedtages eller ej. L 58 A vil ikke have nogen som helst betragtelig indflydelse på det problem. Først og fremmest vil nr. L 58 A gøre bureaukratiet større, gøre statsudgifterne større, uden at det hjælper nogen som helst mennesker, hverken i Hvorslev eller i København eller i Odense eller Hjørring eller nogen som helst andre steder.

Men når vi nu står i denne tidnød, så ved vi jo alle sammen, hvorfor det er, nemlig fordi arbejdsministeren ikke kunne deltage i forhandlinger, før det viste sig, om hans leflen for Socialdemokraterne i onsdags kunne bære frugt. Vi husker alle sammen, hvor ynkeligt han stod her og bad: Jamen, telefonen er opfundet. Kan I Socialdemokrater da ikke ringe til mig arbejdsminister om, at tingene kan komme i orden i aften? Jeg er rede til – det kan man læse i Folketingstidende at arbejdsministeren siger – alt, hvad man kommer med fra Socialdemokraterne af paragraffer eller principudtalelser, over for Socialdemokraterne er jeg rede til at give dem alt.

Fru Pernille Forchhammer kendte heldigvis ikke sin besøgstid, eller også havde hun ondt af den stakkels arbejdsminister, så det skete ikke. Og dermed var der spildt 3-4 gode forhandlingsdøgn på arbejdsministerens forsøg på at få sine socialdemokratiske partigenossen med ind i det fælles fodslag.

Men når nu arbejdsministeren siger, at det virkelig ligger ham i den grad på sinde, at der skulle løses noget i det dér, lad os da så udsætte Folketingets sommerferie og gå i gang med at analysere disse ting, hvad enten det skal være på udvalgsplan i første omgang eller med fremsættelse af lovforslag til første behandling i morgen eller i aften, hvornår det skal være. Helt i orden! Så går vi simpelt hen tingene igennem, og så kan vi få det vedtaget ved tredje behandling måske den 15. juni, eller hvornår vi nu synes, det er en passende dag at få tredjebehandlingen.

Så kan vi få de ting igennem, men sådan så vi altså virkelig får helheden oplyst og ikke det med, at arbejdsministeren – bare ved at skubbe Hvorslev Kommune foran sig uden nogen som helst reel baggrund for det – skaffer sig et alibi til endnu mere ødslen og frådsen med offentlige midler. Det har præget denne regering i

snart 7 år og er jo altså skyld i, at det går så galt for Danmark. Man får hele tiden vedtaget nye lovforslag, der medfører ekstraudgifter, og at der skal ansættes flere i bureaukratiet. Sådan vil det også være, hvis lovforslag nr. L 58 A bliver gennemført.

Lad os gå i gang med virkelig at få saneret dette område. Arbejdsministeren har sikkert allerede fået spørgsmålene om at få disse ting oplyst, både hvad den juridiske side og den økonomiske side angår. Så får vi et helhedsbillede af det, og så laver vi en helhedsløsning på det.

Det, der er målet, er, at ingen – hvad enten de er medlem af den ene eller anden forening – får udbetalt én øre fra offentlige kontorer, når de er arbejdsdygtige, uden at de har udført 38 timers arbejde om ugen, hvis de skal have en fuld arbejds løn. Det kan gennemføres meget, meget enkelt. Alle papirer, argumenter og beregninger ligger dér i forslaget fra april 1988. Vi kan komme helt frem til det eller et stykke vej frem mod det, men det er det, som vi skal nå, og ikke bare disse bureaukratiforøgelse og forøgelse af offentlige udgifter, uden at det gavner nogen som helst unge mennesker, som socialministeren og arbejdsministeren har villet få Folketinget til at hoppe på i dag fuldstændig i strid med det, der er behov for. Lad os nu få det her problem løst.

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Til fru Lone Møllers bemærkninger om, at dette forslag skulle smage lidt af opbevaring, vil jeg blot sige, at det er altså et spørgsmål om, at kommunerne får en større frihedsgrad. Kommunerne anvender for øjeblikket til disse formål et sted mellem 1,5 og 2 mia. kr. Jeg har stor tillid til, at kommunerne anvender dem på fornuftige måder, og det er det, der kunne gøres endnu mere fornuftigt.

Men nuvel, det vil man ikke være med til i dag. Jeg kan garantere for, at socialministeren og jeg vil tilstræbe at bidrage inden for rammerne af gældende lovgivning til, at kommunerne får så store frihedsgrader som overhovedet muligt.

Og så vil vi i øvrigt sige tak for den udstrakte hånd, der trods alt har været til en fortsat debat med henblik på, at vi ikke bare taler om at løse de unges problemer, men at vi også i løbet af meget kort tid i næste folketingssamling får vedtaget nogle konkrete beslutninger, for der er behov for en indsats.